

Sygn. akt V CSK 470/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku P. Sp. z o.o. we W.
przy uczestnictwie T. Sp. z o.o. we W., [...] o wpis zmiany uprawnionego z tytułu służebności przesyłu w dziale trzecim księgi wieczystej nr [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy P. Sp. z o.o. we W.
od postanowienia Sądu Okręgowego we W.
z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu - w interesie publicznym - ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wnioskodawczyni P. spółka z o.o. z siedzibą we W. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego we W. z dnia 28 marca 2018 r.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. W uzasadnieniu tego wniosku skarżąca wskazała, że istnieje konieczność rozstrzygnięcia istotnego zagadnienia prawnego, czy w związku z obowiązywaniem reguły wyrażonej w art. 305³ § 1 k.c., że służebność przesyłu przechodzi na nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c. z mocy prawa, na wnioskodawcy żądającym wpisu ograniczonego prawa rzeczowego w księdze wieczystej ciąży obowiązek przedłożenia umowy na podstawie której doszło do przeniesienia

własności urządzeń lub zbycia przedsiębiorstwa, czy też wystarczające jest przedłożenie dokumentacji w formie przewidzianej w art 31 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, która potwierdza fakt przeniesienia własności urządzeń przesyłowych lub zbycia przedsiębiorstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien nie tylko to zagadnienie przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale ponadto wykazać, że jest to zagadnienie nowe, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 28 czerwca 2008 r., III CSK 99/08, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.).

Skarżąca spółka nie sprostала tym wymaganiom. Sformułowała jedynie zagadnienie prawne ale nie przytoczyła argumentów prawnych mogących prowadzić do rozbieżnych ocen. Poza tym skarżąca w samej treści pytania podaje okoliczności, które rozmiągają się ze stanem sprawy i oceną Sądu odwołującego się do konieczności weryfikacji skuteczności czynności prawnej stanowiącej podstawę wpisu. Tak bowiem należy ocenić zawarte w pytaniu stwierdzenie, że samo oświadczenie o dokonanej sprzedaży sieci telekomunikacyjnej potwierdza fakt zbycia przedsiębiorstwa i przeniesienia własności urządzeń przesyłowych.

W posumowaniu trzeba stwierdzić, że w sprawie nie zachodzi wskazana przez skarżącą przesłanka opisana w art. 398⁹ § 1 pkt 1, k.p.c. ani brana pod rozwagę z urzędu nieważność postępowania. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

aj